

REPUBLIKA E KOSOVËS
РЕПУБЛИКА КОСОВО – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA THEMELORE E MITROVICËS
ОСНОВНИ СУД МИТРОВИЦА –BASIC COURT OF MITROVICA

K.br. 39/05

U IME NARODA

OSNOVNI SUD U MITROVICI, Odeljenje za teška krivična dela, u Veću sastavljenom od sudije Tomislava Petrović, kao Predsednika veća i sudija Sabita Rame i Burima Ademi, kao članova veća, sa pravnom sekretaricom Jasminom Manojlović, u krivičnom predmetu protiv okrivljenog A.G. iz selaopštinazbog krivičnog dela Ubistvo u pokušaju iz člana 146 u vezi sa članom 20 KZRK, po Optužnici Okružnog javnog tužilaštva iz Mitrovice KT.br. 21/05 od 07.02.2005. godine, koju zastupa Državni tužilac Njazi Redža, posle održanog glavnog, javnog pretresa dana 26.03.2019. godine i izmene pravne kvalifikacije krivičnog dela sud je doneo, a dana 28.03.2019. godine u prisustvu optuženog i njegovog branioca javno objavio sledeću:

P R E S U D U

Protiv optuženog A.G. od oca rođen..... godine u selu opština gde i živi, Kosovar, oženjen, otac troje dece, privatni preduzimač, završio osnovnu školu, siromašan, ranije neosuđivan,

Na osnovu člana 3, 4, 7, 9, 10, 21, 49, 106, 107 i 108, člana 378 stav 1 KZRK, a u vezi sa članom 363 stav 1 podstav 1.3 i člana 450 ZKP,

ODBIJA SE OPTUŽBA

Da je dana 13.01.2005.godine, u selu opština povredio Zakon o javnom saobraćaju i ugrozio život oštećenog B.S. na taj način što je svojim vozilom marke „Ford Eskort“ sa nemačkim registarskim tablicamanepropisno upravljao i tom prilikom ugrozio život oštećenog B.S. na taj način što je krećući se seoskim putem u selu , a pri prolasku pored pešaka B.S. napravio nedozvoljen manevar sa svojim vozilom i tom prilikom bočnom stranom svog vozila zakačio pešaka, oštećenog B.S. slomivši pritom retrovizor na svom vozilu i nanoseći povrede u vidu nagnječenja oštećenom iznad kolena sa zadnje strane njegove leve noge, kojom prilikom je od tog udarca oštećeni pao na zemlju, zadobivši telesnu povredu u vidu nagnječenja, nakon čega je okrivljeni napustio lice mesta i otišao u nepoznatom pravcu,

- Čime bi počinio krivično delo Ugrožavanje javnog saobraćaja iz člana 378 stav 1 KZRK.

Troškovi postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Oštećeni B.S. nije podneo imovinsko-pravni zahtev i pored pouke suda o tom njegovom pravu.

O b r a z l o ž e n j e

Okružno javno tužilaštvo iz Mitrovice podnelo je Optužnicu KT.br. 21/05 od 07.02.2005. godine i stavilo na teret optuženom A.G. izvršenje krivičnog dela Ubistvo u pokušaju iz člana 146 u vezi člana 20 KZRK.

U završnoj reči na glavnom pretresu zastupnik optužnice je u svemu ostao pri pismeno podnetoj optužnici i predložio da sud optuženog za krivično delo koje mu je stavljeno na teret ogласi krivim i izrekne mu kaznu po Zakonu.

Oštećeni B.S. nije istakao odštetni zahtev.

Branilac optuženog, advokat je u završnoj reči pored ostalog naveo: „Ni jednim relevantnim dokazom nije potvrđena optužnica, koja dokazuje da je optuženi preduzeo radnje krivičnog dela Ubistva u pokušaju prema oštećenom B.S. Sve se zasniva na pretpostavkama i na ekskluzivnoj izjavi oštećenog B.S. bez saslušavanja ijednog svedoka čime se vređa načelo IN DUBIO PRO REO. Izveštaj policije, a posebno rekonstrukcija mesta događaja je izvršena posle deset meseci a sva konstatacija je zasnovana na iskazu oštećenog. Takođe i konstatacija vešaka se u celosti zasniva na iskazu oštećenog. Pretenzije Tužioca da je oštećeni zadobio povrede na mestu događaja veštaci nisu konstatovali dok što se tiče optuženog Državni tužilac ničim ne dokazuje da su konstatovane njegove povrede. U spisima predmeta se nalaze samo spisi koji govore o povredama optuženog nastale pri napadu na njega od strane oštećenog, što se utvrđuje iz lekarskog uverenja izdatog u dana 13.01.2005.godine gde se konstatuju zadobijene povrede, šivenje glave i drugo. Postavlja se vrlo važno pitanje: Ko je koga napao? S toga po stavu ovog branioca treba doneti oslobađajuću presudu po članu 364 ZKP. Po stavu branioca Ubistvo u pokušaju postoji onda kada je izvršilac otpočeo radnju ubistva a nije nastupila posledica, a u konkretnom slučaju posledica je povreda lake prirode a ona se ne može kvalifikovati kao ubistvo u pokušaju.

U cilju utvrđivanja materijalne istine i provere osnovanosti optužbe i odbrane sud je u dokaznom postupku na glavnom pretresu izveo sve dokaze koje je predložio Državni tužilac u optužnici. Tako i konkretno sud je na osnovu člana 338 stav 1 podstav 1.1 ZKP umesto neposrednog saslušanja oštećenog sa svojstvom svedoka B.S. pročitao njegov iskaz dat policiji i Predsedniku veća na ranije održanim glavnim pretresima u istom ovom predmetu. Sve ovo uz obrazloženje što se ovaj oštećeni nije odazvao na pozive suda, a po izdatoj naredbi za njegovo prinudno dovodenje, njega kao svedoka sa svojstvom oštećenog, policija iz Vučitrna je dostavila obaveštenje sudu da ga ne može privesti jer se on nalazi na radu u Nemačkoj a da će na Kosovo doći tek tokom meseca avgusta. Kako bi čekanje na dolazak ovog svedoka bilo protivno načelima ekonomičnosti, celishodnosti i efikasnosti krivičnog postupka, to je sud odlučio da pročita njegov iskaz dat u prethodnom postupku Policiji u očekivanju da on ne bi imao ništa drugo bitno o slučaju da kaže.

Sud je uz saglasnost stranaka, a u smislu člana 338 stav 1 podstav 1.3 ZKP, umesto neposrednog saslušanja veštaka sudske medicine H.K. i T.G. pročitao njihov Nalaz i mišljenje koji su oni dali tokom rekonstrukcije mesta događaja koju je uradio Okružni sud u Mitrovici dana 10.10.2005. godine uz prisustvo i učestvovanje ova dva veštaka. Sud je dalje pročitao zapisnik o rekonstrukciji izvršenoj od strane Okružnog suda i ostvario uvid u fotografije sačinjene pri vršenju uviđaja, pročitao izveštaj policajca S.D. o uviđaju na licu mesta i izvršio uvid u fotodokumentaciju o slikanju vozila upotrebljenog za izvršenje krivičnog dela koje tretira ova presuda, pročitao izveštaj policajca F.K. od 13.01.2005.godine, izvršio uvid u skicu lica mesta sačinjenju od policajca H.V. sa tabelom mera, te izvršio uvid u 15 fotografija u crno-belom tehničkom priloženoj skici sačinjenoj od ovog policajca, potom pročitao lekarsko uverenje izdato od dr H.R. dana 13.01.2005. godine koje govori o povredama i ukazanoj pomoći B.S. izdatoj mu od Kliničko-bolničkog centra u Prištini broj 115576, potom pročitao lekarsko uverenje izdato na ime A.G. od dana 13.01.2005. godine potpisano od doktora H.R. pročitao zapisnik o pomirenju optuženog i oštećenog. Sud je nakon izvedenih dokaza ispitao optuženog.

Saslušan kao svedok oštećeni B.S. čiji iskaz je po članu 338 stav 1 podstav 1.3 ZKP i to iskaz koji je dao policijskoj službi Kosova i na zapisnik o ranije održanom glavnom pretresu pred drugim sudskim većem na zapisniku K.br. 39/05 od 07.06.2005. godine i to od 13.09.2005. godine pored ostalog izjavio: Moj brat koji se zove je od A.G. kupio jedno vozilo za 200 eura. Kad je dospeo rok za plaćanje cene moj brat je tražio od A.G. da mu da dokumenta od vozila da bi ga registrovao. Tada se desio konflikt i tuča između, sa jedne strane mog brata , a sa druge strane A.G. i njegovog brata .Nisam bio prisutan tom konfliktu. Pored toga moj brat je radio na pijaci zajedno sa A.G. i tada mu je A.G. ostao dužan 150 eura. Oni oko toga nisu imali neki konflikt. Moja i A.G. porodica su u srodstvu. Naše kuće su udaljene oko 500 metara, a moja kuća se nalazi bliže asfaltnom putu Mitrovica-Priština. Ulica gde živim je na levoj strani ovog puta i vodi ka selu . Put nije bio asfaltiran u vreme kad se slučaj desio. Kritičnog dana 13.01.2005. godine oko 16,30 časova ja sam izašao iz kuće i krenuo kod mog druga S.B. koji takođe živi u istoj ulici i kada sam idući ulicom prilazio magistralnom putu od pozadi sam čuo buku jednog vozila koje mi je dolazilo odpozadi i kad sam hteo da se okrenem da vidim ko je, to isto vozilo me je udarilo po levoj nozi u blizini kolena. Od tog udarca ja sam pao na zemlju. Tada sam zadobio nagnječenje i sa levom stranom kuka i leđa pao sam na zemlju. Potom sam ustao ponovo pokušavajući da vidim ko je u tom vozilu uz pokušaj da mu saznam broj registarskih tablica. Tada sam primetio da se to vozilo vratilo nazad i prednjim delom krenulo ka meni a ja sam tada pobegao preko njive. To vozilo je potom izašlo na magistralni put i otišlo prema Prištini. Kad sam se idući preko njiva, udaljio oko 100 metara od mesta događaja mobilnim telefonom sam pozvao policiju. Potom sam otišao do nove Autobuske stanice i tu sreo jednog policajca sa vozilom, rekao šta mi se desilo, a on me je odvezao u Dom zdravlja u da bi me odatle hitna pomoć odvela u bolnicu u Prištinu. Ulica nije asfaltirana, po njoj se vozila kreću malom brzinom jer po putu ima puno rupa a mesto gde se slučaj desio je bio ravan nekih 5-6 metara. Put je bio prav. To vozilo me pogodilo bočnom stranom.

Na zapisniku o glavnom pretresu održanom 13.01.2005. godine oštećeni B.S. je pored ostalog naveo: Poznavao sam vozilo A.G. pošto smo rođaci. Put je bio blatnjav jer je rađeno na kanalizaciji pa su se lica morala kretati po kraju puta. U to vreme je bio mrak i oblačno. Da se nisam okrenuo i zapazio to vozilo da se kreće u mom pravcu to vozilo bi me sigurno ubilo. Kad se po drugi put posle okreta ovo vozilo kretalo u mom pravcu nakon što me je pre toga udarilo, da nisam mogao da se krećem i pobegnem sigurno bi me ponovo udarilo.

Uz saglasnost stranaka sud je umesto neposrednog saslušanja veštaka sudske medicine doktora T.G. pročitao njegovo mišljenje i mišljenje sudskog veštaka H.K. datih na zapisniku o uviđaju na licu mesta izvršenom od Okružnog suda dana 10.10.2005. godine. Tada su sudski veštaci T.G. i H.K. izneli sledeće zajedničko mišljenje koje se citira: „Posle detaljne analize spisa predmeta kao što su fotodokumentacija za vozilo „Ford Eskort“, rekonstrukcija mesta događaja od 10.10.2005. godine, pregledom oštećenog B.S. viđenja predmetnog vozila, karakteristika puta gde se sumnja da je nastao kritični događaj, opisa koje su dali oštećeni i optuženi, tragova opisanih na vozilu i njegovih drugih delova može se zaključiti: Kritičan događaj se odvijao na putu u mestu opština u blizini hotela Učesnici kritičnog događaja su optuženi A.G. sa vozilom marke „Ford-Eskort“, kojim je bočnom desnom stranom vozila udario oštećenog što je ostavilo tragove brisanja koji počinju od početka 1/3 prednje bočne strane karoserije uz oštećenje bočnog desnog retrovizora i to uz povređivanje oštećenog B.S. i to na mestu na koje on pokazuje a gde su nađeni i tragovi vozila od lomljenja bočnog retrovizora“.

Pre nego što pređe na kratak prikaz sadržaja drugih izvedenih dokaza sud ukazuje na činjenicu da je ova rekonstrukcija rađena deset meseci posle pošto se slučaj desio uz navođenje veštaka da svoje kazivanje u datom mišljenju temelje na iskazu oštećenog. Oštećeni, to je zapažanje suda, nije govorio o vrsti povreda koje je zadobio niti im je pokazao bilo kakvu medicinsku dokumentaciju. U kontekstu ove realnosti sud iznosi stav da organi postupka ni sam oštećeni nisu odmah iza ovog događaja pribavili medicinsku dokumentaciju koja je bila kredibilna da se veštak sudske medicine doktor T.G. izjasni o vrsti i težini povreda koje je zadobio oštećeni B.S. pa je otvoreno pitanje da li je tih povreda bilo i kakve su one po svom sadržaju, te da li su teške ili lake i druge bitnosti vezane sa tim.

Iz izvršenog uvida u fotodokumentaciju sa lica mesta sačinjenu pri rekonstrukciji a sedam meseci iza dana kada se predmetni slučaj dogodio sud je vizuelnim zapažanjem stekao utisak o izgledu lica mesta gde se slučaj desio. Iz pročitanoog lekarskog uverenja izdatog od lekara H.R. 13.01.2005. godine sud je utvrdio da je oštećeni A.G. toga dana tražio i dobio lekarsku pomoć kada mu je izdato i uverenje o povredama koje je toga dana zadobio.

U vezi pročitanoog lekarskog uverenja na ime A.G. a izdato mu od lekara H.R. sud naglašava kao bitnu činjenicu to da ovo uverenje potvrđuje iskaz optuženog A.G. da je toga dana u sukobu sa oštećenim i njegovim bratom otrpeo telesna oštećenja opisana u ovom uverenju.

Iz pročitanoog Izveštaja Kliničko-bolničkog centra u Prištini broj 1168 od 16.01.2005. godine izdatog na ime B.S. se utvrđuje da je on po izveštaju lekara specijaliste zadobio kontuziju. Lekar nije jasno označio o kontuziji na kom delu tela, osim da je stavio naznaku da je stanje u poboljšanju i prepisao mu je terapiju.

Iz pročitanoog izveštaja policajca S.D. sud je utvrdio da je policija postupala u predmetnom slučaju i zabeležila bitne podatke o vremenu, mestu i akterima predmetnog događaja.

Iz pročitanoog izveštaja policajca F.K. od 13.01.2005. godine sud je utvrdio činjenicu da je policija kao organ postupka postupala u predmetnog događaju odmah iza njegovog nastanka.

Iz izvršenog uvida u skicu lica mesta koju je sačinio policajac H.V. sa prikazom bitnih mera kao i 15 fotografija u crno-belom tehničkom priloženih uz ovu skicu sud je neposrednim vizuelnim zapažanjem utvrdio bitnosti ovog događaja.

Izjašnjavajući se o optužbi a nakon izvedenih dokaza optuženi A.G. je pored ostalog izjavio: Nije tačno to što se u optužnici tvrdi. B.S. je mene nožem hteo da povredi. Moje vozilo je kabriolet, nije imalo krov. Kretao sam se prema kući. Na tom putu sreo sam B.S.. Dok sam prolazio pored B.S. video sam njegovu braću, njih dvoje bili su udaljeni od njega oko 20 koraka. Nisam razgovarao sa njima, potom sam okrenuo svoje vozilo i krenuo u pravcu prema Prištini. Nije tačno da sam B.S. udario svojim vozilom na način kako to tvrdi optužnica. Ja sam B.S. u jednom trenutku primetio kako mi se baca na vozilo na način da sa nožem u ruci i ruka u zamahu, približava se meni u vozilu i tada se desio kontakt između B.S. i mog vozila. U tom momentu moje vozilo je bilo u pokretu. Retrovizor na mom vozilu nije polomljen pri kontaktu mog vozila sa oštećenim B.S. nego je taj retrovizor neko drugi doneo i uključio u ceo slučaj. Ja nisam prisustvovao vršenju uviđaja i verujem da je neko taj retrovizor doneo i ostavio ga na licu mesta, odnosno najverovatnije je policija donela taj retrovizor, stavila ga tu gde je uslikan, ali ono što je bitno njegovo poreklo nije od kontakta mog vozila sa oštećenim B.S. Slučaj koji se pominje u optužnici između mene i B.S. je samo produžetak našeg sukoba tog istog dana, ne mogu da preciziram tačno vreme razmaka između tog događaja i slučaja od istog dana kada su me oštećeni B.S. i njegova braća fizički napali različitim opasnim predmetima. I tog dana ja sam napravio manevar sa svojim vozilom u blizini oštećenog B.S. u nameri da pobegnem prema Prištini i izbegnem dalji sukob sa B.S. i njegovom braćom. Ja nisam prisustvovao rekonstrukciji događaja koji su izvršili državni organi jer sam bio u pritvoru, niti je neko od moje porodice prisustvovao tom uviđaju. Moje vozilo je u vreme rekonstrukcije bilo kod moje kuće. Razlog sukoba između mene i B.S. je neki neizmireni dug. B.S. brat je bio moj dužnik, dugovao mi je 200 nemačkih maraka. Ja sam o ovom dugu razgovarao sa B.S. ranije. Obećao je da će mi vratiti dug. Tog dana na mestu dešavanja pominjan je ovaj dug, nastavila se priča oko duga na način da je B.S. govorio da nema novca da nam vrati dug, onda je došlo do svađe, psovke, vređanja. Iza ovog sukoba nisam imao razgovora sa porodicom oštećenog B.S..

Na dalja pitanja učesnika postupka optuženi je odgovorio: Krenuo sam ali nisam stigao kući. Kad sam krenuo i naišao na mesto svojim vozilom gde se slučaj desio i gde sam uočio B.S. ja sam se vozilom kretao desnom stranom puta i tom stranom se pešice kretao i B.S.. Na mestu gde se slučaj desio put je ravan, a B.S. se nije kretao već je bio prikriven iza gomile zemlje. Prošlo je dosta vremena od slučaj pa možda nisam dovoljno precizan u svom iskazu. Gomila zemlje iza koje se sakrio B.S. bila je zemlja nastala pri ravnanju tog puta, a ostavljena je kao gomila neposredno pored puta. Ne znam bliže detalje o tome koliko je zemlje uklonjeno sa površine na koju je trebalo da se stavi pesak kao podloga za asfaltiranje puta. Ne znam kojim delom tela se B.S. oslonio na moje vozilo u momentu dok mi je prilazio vozilu sa nožem u ruci, a na način koji sam već rekao sudu. Basrija je sa nožem u ruci i u poziciji zamaha prilazio vozilu prema vratima vozača. B.S. je prišao mom vozilu iz pravca leve strane gledano u pravcu kretanja mog vozila. Kad se B.S. pojavio sa nožem u ruci rekao je: „Pobiću vas“. Nije izgovorio neku drugu reč - Ja sam ipak krenuo svojim vozilom prema Prištini, ubrzo video dva brata B.S. pa sam iz obzira straha od njih dvojice zaokrenuo svoje vozilo, vratio se nazad. Nož koji sam video u rukama B.S. je bio nož poznat kao nož-patent. Da je to tako zaključujem po zvuku koji je nastao nakon što je B.S. isti pripremio za napad, izbacio oštricu iz rukohvata. Ne znam tačnu boju noža, bela ili crna. Krov mog vozila sam uklonio toga dana pre no što se slučaj desio. Rekao sam da sam tog dana video dva brata B.S. ne znam njihova imena.

Na pitanje tužioca da objasni razliku izjava datih u policiji kada je rekao da nakon što mu se B.S. naslonio na vozilo nije stao jer se bojao da B.S. nije sa svojom braćom tu, a danas kaže jasno da je video još dva brata B.S. tu na licu mesta, optuženi je odgovorio: Ja sam i u policiji rekao da sam toga dana video dva brata B.S. ali policajci nisu zabeležili taj deo moje izjave.

Svestranom ocenom svakog od izvedenih dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, te dovođenjem tako utvrđenog činjeničnog stanja u vezu sa iskazom optuženog sud je na nesumnjiv način utvrdio sledeće činjenično stanje:

Nesporno je između optuženog i oštećenog da je između njih dana 13.01.2005. godine oko 17,15 časova na seoskom putu u selu opština došlo do susreta i kontakta vozila optuženog sa telom oštećenog B.S.. Međutim, njihovi iskazi su saglasni da je do ovog njihovog susreta došlo ali kako se odvijao dalji tok predmetnog događaja njihovi iskazi se razlikuju. Oštećeni B.S. kaže da ga je optuženi A.G. pokušao da liši života pravljjenjem takvog manevra vozilom kojim je upravljao da ga je bočnom desnom stranom udario u zadnji levi deo njegovog tela od čega je on pao uz zadobijanje povreda zbog udara vozilom. Optuženi A.G. kaže da je do kontakta njegovog vozila i tela oštećenog došlo kao posledica toga što je oštećeni hteo da ga napadne na način da je krenuo ka njemu sa nožem u ruci u zamahu da ga udari dok se on sporo kreće seoskim putem sa vozilom bez krova, kabrioleta. Da bi izbegao taj napad od oštećenog pojačao je gas na vozilu i tada je došlo do kontakta desne strane njegovog vozila sa telom oštećenog.

Sud konstatuje i činjenicu da u nedostatku očevidaca, dakle drugih svedoka koji su videli odvijanje toka događaja teško je poverovati iskazima i oštećenog i optuženog. Sud ne može da prihvati kazivanje oštećenog koji kazuje svoje zaključke spominjući nameru optuženog da je hteo da ga ubije. Sud to ne može da prihvati kao moguće jer obziri zdrave logike navode na zaključak a to je da je optuženi hteo da liši života oštećenog on bi ga udario prednjom čeonom stranom svog vozila i tako bi ga lišio života ili teško telesno povredio. Pored toga ni iskazu optuženog se ne može verovati u delu gde on kaže da je do kontakta njegovog vozila i tela oštećenog došlo nakon što ga je oštećeni sa nožem u ruci a rukom u zamahu za napad hteo da napadne zbog njihovog sukoba pre toga a istog dana vezano za kupoprodaju vozila između njih.

Međutim, u nedostatku očevidaca sud smatra da nema kredibilnih dokaza u pogledu toga kako se odvijao tok događaja koji je predmet tretmana ove presude. Međutim, ono što je bitno to je da je do susreta optuženog i oštećenog toga dana na tom mestu ipak došlo. Međutim, tok događaja za koji nema očevidaca se po oceni suda ne može podvesti pod opis radnje izvršenja Ubistvo u pokušaju kako je to Državni tužilac naveo u svojoj optužnici jer nema kredibilnih dokaza koji to mogu potvrditi. Međutim, sud smatra da su radnje optuženog protivne pravilima saobraćaja i da je on namerno tokom kretanja i približavanja telu oštećenog namerno zaneo svoje vozilo ka desnoj strani puta i tada dotakao telo oštećenog. Međutim, sud smatra da uz takve radnje optuženog nema umišljaja kod optuženog da liši života oštećenog. Da je hteo da ga liši života on je mogao čeonom, prednjom stranom svog vozila da ga udari i tako ili liši života ili teško telesno povredi. Iz samog toka događaja izvodi se zaključak da je optuženi ipak kontrolisao pravac kretanja svog vozila, a da je svojim vozilom ostvario one radnje koje Krivični zakon Republike Kosovo opisuje kao radnje izvršenja krivičnog dela Ugrožavanja javnog saobraćaja iz člana 378 stav 1 KZRK. Kako sud nije vezan pravnom kvalifikacijom datom od Tužioca u optužnici, to je

sudsko Veće nakon okončanja glavnog pretresa izmenilo pravnu kvalifikaciju na način da je krivično delo optuženog označenog u optužnici kao krivično delo Ubistvo u pokušaju kvalifikovalo kao krivično delo Ugrožavanje javnog saobraćaja iz člana 378 stav 1 KZRK, koji kaže, citira se: „Svako ko kršeći Zakon o javnom saobraćaju ili transportu na putu ugrozi život ljudi ili imovinu i pritom nekom nanese laku telesnu povredu ili materijlnu štetu kazniće se...“.

Kod iznetog činjeničnog stanja sud je našao da je optuženi preduzeo radnje izvršenja, prouzrokovao zabranjenu posledicu, te da se u njegovoj radnji ne stiču elementi bića krivičnog dela Ubistvo u pokušaju iz člana 179 stav 1 KZRK nego elementi bića krivičnog dela Ugrožavanje javnog saobraćaja iz člana 378 stav 1 KZRK. Razlozi za ovakvo uverenje suda su u sledećem:

Radnja izvršenja osnovnog oblika krivičnog dela Ugrožavanje javnog saobraćaja iz stava 1 člana 378 KZRK sastoji se u nepridržavanju saobraćajnih propisa. To je svaka ona radnja učesnika u saobraćaju na putevima koja se suprotstavlja pravilima Zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima koji uređuju radnje vozilom u saobraćaju kao što su preticanje, obilaženje, skretanje i dr. Ovo krivično delo može biti izvršeno samo na putu, pojam puta uređuje Zakon o bezbednosti saobraćaja na putevima koji kaže da je i seoski put kao i nekategorisani put, put koji se koristi za saobraćaj i koji je dostupan većem broju raznih korisnika. Posledica kod ovog krivičnog dela sastoji se u konkretnoj opasnosti po život ili telo ljudi ... Pored posledice, za postojanje ovog oblika krivičnog dela neophodno je da je ostvaren i objektivni uslov kažnjivosti (inkriminacije) koji se sastoji u nastupanju lake telesne povrede... Po ovoj teoriji pozitivnog prava Republike Kosovo sud na ovom mestu u presudi naglašava činjenicu da oštećenom nije izdata medicinska dokumentacija iz koje se može utvrditi koju vrstu telesnih povreda je zadobio u predmetnom slučaju. Izvršilac ovog krivičnog dela jeste učesnik u saobraćaju na putevima. Pojam učesnika definiše Zakon o bezbednosti saobraćaja na putevima. Pored toga za postojanost ovog krivičnog dela potreban je umišljaj. Na subjektivnom planu, stanovište je teorije pozitivnog prava Republike Kosovo, postoje problemi kod ovog krivičnog dela pri razgraničenju eventualnog umišljaja i svesnog nehata. Po teoriji pozitivnog prava Kosova kao najčešći kriterijum za ovo razgraničenje se koristi pojam bezobzirnosti. Bezobzirnost postoji onda kada se neko ponaša u saobraćaju tako da uopšte ne vodi računa o interesima i dobrima drugih učesnika u saobraćaju. Za postojanost umišljaja tražio se visok stepen bezobzirnosti koja je po oceni suda postojala na strani optuženog A.G. Kako su u konkretnom slučaju od strane optuženog preduzete radnje vozilom u saobraćaju na putu uz povređivanje oštećenog, gde vrsta povrede nije utvrđena niti se veštak sudske medicine nije mogao zbog tog izjasniti o težini povrede sud je tumačio Zakon u korist optuženog i zaključio da se radi samo o lakim telesnim povredama. Na osnovu tog i takvog zaključka sud je našao da su radnje optuženog bliže radnjama krivičnog dela iz člana 378 stav 1 nego radnjama krivičnog dela Ubistvo u pokušaju iz člana 179 stav 1 KZRK.

Kad je u pitanju radnja izvršenja kod krivičnog dela Ubistva u pokušaju sud radi pojašnjenja svog viđenja predmetnog događaja a sa aspekta objektivnog posmatrača navodi neka bitna stanovišta teorije pozitivnog prava Republike Kosovo, uz poseban akcenat na subjektivni odnos učinioca krivičnog dela prema ovom krivičnom delu. Tako i konkretno teorija pozitivnog prava Republike Kosovo pored ostalog kaže: Na subjektivnom planu za postojanje krivičnog dela Ubistvo neophodan je umišljaj. Postojanje umišljaja u odnosu na posledicu utvrđuje se preko objektivnih elemenata, odnosno radnje izvršenja. Umišljaj se utvrđuje na osnovu okolnosti samog događaja. Poseban problem u praksi u vezi sa

utvrđivanjem umišljaja postoji kod pokušaja krivičnog dela Ubistva, a takođe i u vezi sa razgraničenjem sa krivičnim delom Ugrožavanje javnog saobraćaja. Kada je u pitanju utvrđivanje pokušaja ubistva po teoriji pozitivnog prava Republike Kosova, prisutna su izvesna nastojanja da se umišljaj veže za postojanje namere lišavanja života. Kod pokušaja ubistva, stanovište je teorije pozitivnog prava, potrebno je da umišljaj učinio obuhvati smrt kao posledicu krivičnog dela. Iako motiv nije elemenat osnovnog oblika krivičnog dela ubistva, ali se ipak na utvrđivanje motiva mora obratiti pažnja kod ovog krivičnog dela. Motiv iako ne utiče na pravnu kvalifikaciju dela, predstavlja važnu okolnost koju treba uzeti u obzir prilikom odmeravanja kazne. Da okrivljeni nije imao nameru da liši života oštećenog zaključuje se po tome što je mogao da ga prednjim delom svog vozila i pri većoj brzini svog vozila udari i ubije. Dobro je da do toga nije došlo nego se sve završilo opasnim manevrisanjem vozila, koja činjenica nije pouzdano utvrđena jer je prati tvrdnja optuženog da je oštećeni prišao njegovom vozilu sa zamahnutom rukom i nožem u ruci i namerom da napadne optuženog.

Sud naglašava i činjenicu da i optuženi i oštećeni pokazuju postojanost sukoba između njih od ranije zbog kupo-prodaje vozila. Taj sukob između njih se desio u prepodnevnom časovima i tada je optuženi zadobio telesne povrede u predelu glave i pružena mu je lekarska pomoć. Moguće je pretpostaviti da je taj sukob bio povod obojici aktera slučaja i to optuženom i oštećenom da se njihov fizički kontakt nastavi i dalje. Nesporna je i dilema da li je se događaj odvijao onako kako to kaže optuženi ili onako kako to kaže oštećeni. Sud ima zakonsku obavezu da u slučaju sumnje u postojanost neke činjenice Zakon tumači u korist optuženog a sve to saglasno članu 3 stav 2 KZRK. Sledeći tu logiku sud zaključuje da je do kontakta vozila optuženog i tela oštećenog došlo spontano kao razlog nastavka njihovog sukoba. Ono što je po oceni suda najvažnije je činjenica da sud ne deli uverenje Državnog tužioca da se u radnjama optuženog stiče elemenat radnje krivičnog dela Ubistva u pokušaju. Radnja izvršenja je elemenat bića svakog krivičnog dela bez čijeg prisustva nema ni krivičnog dela.

Shodno odluci suda da izmeni pravnu kvalifikaciju dela opisanog u Optužnici KT.br. 21/05 od 07.02.2005. godine, te nalazu da su se u radnjama optuženog stekli elementi bića krivičnog dela Ugrožavanje javnog saobraćaja iz člana 378 stav 1 KZRK, sud je radnje optuženog okvalifikovao kao radnje tog krivičnog dela. Kako Krivični zakon u članu 378 stav 1 KZRK za krivično delo Ugrožavanje javnog saobraćaja predviđa kaznu zatvora do tri godine, a odredba člana 108 stav 1 tačka 1.5 KZRK predviđa da krivična dela kažnjiva kaznom zatvora iznad jedne godine zastarevaju u roku od tri godine, a član 107 stav 8 KZRK predviđa da apsolutna zastarelost krivičnog gonjenja nastupa u svakom slučaju protekom dvostrukog roka propisanog za relativnu zastarelost. Kako je u konkretnom slučaju pri izmeni pravne kvalifikacije krivičnog dela sud predmetno krivično delo okvalifikovao kao krivično delo Ugrožavanje javnog saobraćaja kažnjivog do tri godine, a delo je počinjeno 13.01.2005. godine to je relativna zastarelost krivičnog gonjenja za to krivično delo nastupila 13.01.2008. godine, a apsolutna zastarelost krivičnog gonjenja 13.01.2011. godine. Saglasno toj realnosti sud je primenom člana 363 stav 1 podstav 1.3 ZKP zbog nastupanja apsolutne zastarelosti krivičnog gonjenja doneo presudu kojom odbija optužbu prema optuženom a za krivično delo Ugrožavanje javnog saobraćaja.

Sud u presudi izostavlja navođenje otežavajućih i olakšavajućih okolnosti na strani optuženog pri činjenici da je nastupila zastarelost krivičnog gonjenja.

Da troškovi postupka padnu na teret budžetskih sredstava suda odlučeno je u smislu člana 451 stav 1 ZKP.

Sud nije odlučivao o odštetnom zahtevu, jer isti nije postavljen tokom postupka.

OSNOVNI SUD U MITROVICI
Odeljenje za teška krivična dela
K.br. 39/05, dana: 28.03.2019. godine

Pravna sekretarica,
Jasmina Manojlović

PREDSEDNIK VEĆA-SUDIJA,
Tomislav Petrović

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema iste Apelacionom sudu u Prištini, a preko ovog suda.